

Straatnamen Emmelhage Fase 2B

Het voorstel is om namen te gebruiken van mensen die vooral met de inrichting, het ontwerp en het onderzoek (historie, geologie, hydrologie, bodem, natuur en archeologie) van Noordoostpolder te maken hebben gehad. Dit sluit aan bij de straatnamen van Fase 1 en 2A.

Twee straatnamen zijn een voortzetting van de straatnamen uit Fase 1 en 2A. De John Daltonhage en Abel Tasmanpad worden voortgezet naar Fase 2B.

Titia Kooistrahage

Titia Wietske Kooistra 1913-1993, biologe, heeft in haar studiejaren (1927-1933) flora inventarisaties op Schokland uitgevoerd. Hoewel het woord ecologie in die tijd nog niet bestond, werd er veel belang gehecht aan het onderzoek naar en de inventarisatie van de flora en fauna op de Zuiderzee-eilanden in relatie tot het veranderende milieu. Titia W. Kooistra publiceerde na haar bezoek aan Schokland in 1934 het overzicht van de flora-inventarisaties van het eiland. Ze vermeldde daarbij tevens soorten die voorheen nog niet gevonden waren.

Na haar afstuderen in 1936 trouwde ze met dr. Martin Gerard Rutten (1910 - 1970) die al vroeg lid van de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie was. Hij werd in 1936 aangesteld als geoloog in dienst van de Bataafse Olie Maatschappij in Centraal Java en daarna in Zuid Sumatra. Hij werd daarna algemeen hoogleraar geologie aan de Universiteit van Amsterdam. Het waren jaren waarin gehuwde vrouwen – en zeker niet vrouwen met kinderen – niet geacht werden een beroep uit te oefenen. Van 1953 tot 1972 gaf Titia biologie in Amersfoort en Utrecht.

Adriaan Volkerlaan

Adriaan Volker 1917-2000, hydroloog, voormalig hoofdingenieur voor bijzondere diensten van Rijkswaterstaat en buitengewoon hoogleraar Hydrologie aan de Technische Universiteit in Delft. In 1940 begon hij zijn loopbaan bij de Dienst Zuiderzeewerken, waar hij onderzoek deed naar het zoutgehalte in de bodem en de verdamping rondom de Zuiderzee. Hij initieerde en werkte mee aan tal van (onderzoeks)activiteiten voor de aanleg van de nieuwe IJsselmeerpolders en het toekomstige beheer van het IJsselmeer.

Toornhage

Jacob van der Toorn 1828-1888, hoofdingenieur bij Rijkswaterstaat. In 1886 werd de Zuiderzeevereniging opgericht, waar Van der Toorn het eerste jaar leiding gaf aan het technisch bureau. Op voorspraak van Van der Toorn werd Cornelis Lely aangesteld als diens assistent. Samen werkten zij het plan Lely uit voor de bouw van de Afsluitdijk. De heren hebben samen ook bodemkundig onderzoek verricht naar de bodem van de Zuiderzee. Na het vertrek van Van der Toorn werd hij opgevolgd door Lely.

Van der Molenhage

Wiebe van der Molen 1922-2014, hydroloog en hoogleraar Agrohydrologie aan de Wageningen Universiteit. Hij heeft onderzoek gedaan naar het zoutgehalte in de bodem van de Noordoostpolder.

Van der Lijnhage

Pieter van der Lijn 1870-1964, amateur-geoloog. Bij de drooglegging van de Noordoostpolder kwam een groot keienveld tevoorschijn, bezaaid met miljoenen zwerfstenen. Het was de heer Pieter van der Lijn die het idee kreeg om een gedeelte te beschermen als Geologisch Reservaat. De eerste vondsten uit dit gebied bestemde hij voor een toekomstig museum. In 1953 werd besloten om 5 hectare te beschermen als Geologisch Reservaat, genoemd naar de grondlegger P. van der Lijn.

De heer van der Lijn is de grondlegger van de Nederlandse amateurgeologie, schrijver van het "Keienboek" en mede-oprichter en eerste voorzitter van de Nederlandse Geologische Vereniging (NGV).

Hij heeft een collectie van meer dan 1000 zwerfstenen opgebouwd, die samen met zijn bibliotheek, tekeningen en foto's van allerlei geologische fenomenen werd geschonken aan de gemeente Noordoostpolder. In 1970 werd de kalksteencollectie (fossielen) van de heer B. Boelens hier bijgevoegd zodat twee goed aanvullende collecties in het museum aanwezig zijn. Tenslotte heeft de heer W.Tj. Hellinga het grootste deel van het catalogiseren en het verder uitbouwen van de collecties gerealiseerd. De collecties worden beheerd door de Commissie Van der Lijn-Boelens-Hellinga. De commissie heeft als doel het vergroten van de kennis van de geologie van Nederland in het algemeen en van zwerfstenen in het bijzonder.

In 1983 besloot de gemeente Noordoostpolder in overleg met de Commissie tot het instellen van de 'P. van der Lijn-onderscheiding' en deze te verlenen aan een amateurgeoloog die zich verdienstelijk heeft gemaakt voor de geologie in Nederland.

Boelenshage

Bernard Boelens 1902-1969, amateur-geoloog, grafdelver en leraar. De collectie van der Lijn werd na de oprichting van de Commissie van der Lijn uitgebreid met de kalksteen fossielencollectie van Boelens. Vanaf 1943 was Boelens rapporteur van archeologische vondsten in de Noordoostpolder, daarnaast was hij een internationaal expert op het gebied van zwerfstenen. Hij heeft meer dan 2700 fossielen een naam gegeven. Een groot deel van zijn collectie ligt in Museum Schokland, maar er ligt ook een deel in het Natural History Museum in Londen. Kort na de 2^e Wereldoorlog is hij de stuwende kracht geweest achter de oprichting van de Nederlands Geologische Vereniging. Niet alleen geologie had zijn belangstelling, ook de natuur en sterrenkunde.

Hellingahage

Wytze Tjeerd Hellinga 1915-1991, amateur-geoloog en houthandelaar uit Muiderberg. De collectie van der Lijn werd uitgebreid met de moeder- en zwerfsteencollectie van Hellinga. In samenwerking met Gerrit van der Heide schreef Wietse Hellinga het boek 'zwerfstenen'. Hij heeft aan de wieg gestaan van het tot stand komen van de *Gesteentetuin*. Dit vanwege de kwetsbaarheid van het *Geologisch Reservaat P. van der Lijn* bij Urk. Wietse Hellinga heeft de grootste geologische collectie van Nederland bijeengebracht. Hij heeft er voor gezorgd dat de grootste verzameling Rhombenporfieren ter wereld in Museum Schokland ligt. Daarnaast heeft hij de geologische cursussen opgezet bij Museum Schokland.